

-: તૈયેબી ઈસ્માઈલી મઝહબના ઊલૂમની એક ઝલક :-

ઈલ્મ “બહરૂન અમીક” છે યાઅની કે ઊડો દરિયો; એનો કોઈ કિનારો નથી અને એની ગેહરાઈ, લંબાઈ અને પહોલાઈનો મિક્યાસ યા માપ નથી. અલ્લાહતઆલાએ રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.)ને ઉમ્મી પેદા કીધા; એક વજહમાં ઉમ્મીનો મતલબ એ થાય છે કે, એવા બેમિસાલ આલિમ જેના કોઈ ઉસ્તાઝ ન હોય. **રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.)એ ફરમાવું કે, મે ઇલ્મને પાંચ થી લીધું અને પાંચને આપું.** આપે જે પાંચ નૂરાની વસાઈલથી ઈલ્મ હાસિલ કીધું, તે છે **લોહ, કલમ, જિબઘલ, ઘસ્સાફીલ અને મોકાઘલ** તેમજ આપે જે પાંચ જિસ્માની વસાઈલથી ઈલ્મને હાસિલ કીધું તે છે, **ઊબય ઊન કઝબ, હુદૈરા રાહિબ, ઝેદ ઊન ઉમ્રો, મેસેરા અને મો.ખદીખાદ ઊનને ખુવેલદ (સ.અ.)**; અને જે પાંચ અન્વારે ખાસ્સાને બખ્શું તે છે અમીરૂલ મુમેનીન મૌલાના અલી (અ.સ.), મૌલાના ઈમામ હસન (અ.સ.), મૌલાના ઈમામ હુસૈન (અ.સ.), મૌલાના ઈમામ મોહંમદુલ બાકિર (અ.સ.) અને પહેલા સાતરાના છેલ્લા ઈમામ મૌલાના મોહંમદ બિન ઈસ્માઈલ (અ.સ.).

આપનું ઈલ્મ દુનિયાના તમામ ઈલ્મો પર મોહીત છે, કેમ કે આપ ખુદ ઈલ્મના સરયશમા છે જેના ઝરીએથી અમીરૂલ મુમેનીન મૌલાના અલી (અ.સ.)ને ઈલ્મના એક હઝાર બાબ શીખાવા. અલ્લાહતઆલા કુરઆને પાકમાં ફરમાવે છે કે, “તમારા રબ એ ઈન્સાનને તે ઈલ્મ શીખાવું જે તે જાણતો નહોતો” અને બીજી જગ્યા પર એમ પણ ઈરશાદે રબ્બાની છે, “**હર ઇલ્મવાલાને ઉપર એક બીજો ઝિયાદે ખાફાર હોય છે**”, યાઅની કે આ જહાનમાં અહલુલ બૈત (અ.સ.) ના હકીકી ઈમામો સિવાય જે લોગો છે અને જે થાશે તેઓમાં આપ (સ.અ.વ.વ.) ના ઈલ્મનો જાણકાર કોઈ નહી થઈ શકે અને જે કોઈ શખ્સ આ સાહબો (ઈમામો) બગૈર આલિમ હોવાનો દાઅવો કરે, તે સરીહન જૂઠો અને મુનાફિક છે.

અલ્લાહતઆલાએ મો.આદમ (અ.સ.) થી મો.કાઈમુલ કિયામહ (અ.સ.) તક ઈમામતનો સિલસિલો બરકરાર અને જારીયા રાખેલો છે. ઈમામતના હોવાથી જ આ દુનિયા, આલમુલ્લીઅત યા આલમુલ કૌને વલ ફસાદનો વુજૂદ છે. કુરઆને કરીમમાં ઈરશાદે રબ્બાની છે કે, “**હું ઝમીન પર મારા નુમાઈદા મુકરર કહું છું**”, અલ્લાહતઆલા તરફથી આ મુકરરશુદા સાહબ પછી તે નબી યા વસી યા ઈમામ યા દાઈ હોય, તેમને હિદાયતનુમા અને શરીઅતના મુખ્તાર માનવા અને તેમના ફરમાન ને સરે તસ્લીમ કરી અમલ કરવો એક મુમિન હોવાની પહેલી શરત અને નિશાની છે. આ પાક સિફત સાહેબો અલ્લાહની તાઈદથી નસ-બ-નસ કાઈમ થાતા રહે છે. જેના કાઈમ થાવા પર અલ્લાહના રાઝ યા હિકમત યા મશીયત હોવાનો કોઈ સવાલ કે સબબ રહેતો નથી. ઈમામ નો દરજો શું? ઈમામની ઈસ્મત અને માઅસૂમીયત શું? ઈમામનું હોવું કઈ તરહ વાજિબ છે? ઈમામનો સિલસિલો કઈ તરહ સાબિત છે? ઈમામ સાથે મુમેનીનના આઅમાલની શું સમજ છે? ઈમામ સાથે કુરઆન અને શરીઅતના અરકાન કઈ તરહ વાબિસ્તા છે? ઈમામની ઝાતે પાક જ ઈલ્મે જારી અને નૂરે સારીના સરયશમા કયા સબબથી છે? ઝમાનાના ઈમામની માઅરેકત શું કામ હર મુમિન પર લાઝિમ છે? ઈમામની હિદાયત મુમિનના હર કામ સાથે કઈ તરહ જોડાયેલી છે? ઈમામ અને ઈમામતના સુખૂતને લગતા તમામે તમામ બયાનાત અપના હોદાતે કિરામએ મુખ્તલિફ કિતાબોમાં દરજ ફરમાવેલા છે. તેમાં કિતાબ “**ઇફ્તેતાહુદ્દાઅવત**”, “**મખલિસ વલ મોસાઅેરાત**”, “**ઇસ્લાતિલ ઇમામહ**”, “**મસાબીહ ફી ઇસ્લાતિલ ઇમામહ**” સરે ફેહરિસ્ત છે.

અલ્લાહતઆલાએ અંબિયા (અ.સ.) અને ઔલિયા (અ.સ.) હમારી નફસો-જાનોના ડૉક્ટર-હકીમ તરીકે મોકલેલા છે. જેઓને “**અતિબ્બાઉન્નુફૂસ**” અને હોકમાએ રબ્બાની કહે છે. કોઈ શખ્સ બીમાર થાય છે અને જિસ્મમાં કમ્જોરી પેદા થાય છે, બેકરારી વધવા લાગે છે તો તે ડૉક્ટર નઝદીક જાય છે, તે ઉમ્મીદથી કે ડૉક્ટરની દવાના નુખ્માથી તેને શિફા હાસિલ થાય અને દોખારહ સેહતમંદ થાય. પણ જો અગર દવા લેવાની દરકાર ન કરે યા ડૉક્ટરના કલ્મા મુજબ ન ચાલે તો ઝિયાદહ હેરાન થાય અને બીમારી વધતી જાય. તો હવે હમારા નફસ પણ આ દુનિયામાં બીમાર છે, મેલા છે અને કમ્જોર છે. અલ્લાહએ નક્કી કરેલા હકીમ જ આ નફસાની બીમારીની દવા જાણે છે અને આ હકીમ ઝમાનાના હમારા ઈમામ યા દાઈ છે. **નફસને મઝબૂત, પાકીઝા અને સેહતમંદ બનાવવાનો નુસ્ખો સાહબે દાઅવત ખૂબ ખાલે છે અને તે છે, ઇલ્મે અહલે બૈત (અ.સ.)**. આ ઈલ્મ, હકીમે રબ્બાની સાહબે દાઅવત સિવાય કોઈ બીજું આપી શકે એમ નથી. આ હમારી નફસના હકીમની સોહબત, સલાહ અને ઈજાઝત બગૈર અગર કોઈ શખ્સ ઈલ્મ જાણે, કિતાબ પઢે યા કોઈના કહેવા પર અમલ કરે તો તેની હાલત એ શખ્સ જેવી થાશે જે ડૉક્ટરની સલાહ અને ઈજાઝત બગૈર દવા લે છે અને બીમારીના ચક્કરમાં ઘુમતો રહે છે. હક્કનું ઈલ્મ રૂહાની ગિઝા છે અને નફસ વાસ્તે શિફા છે. જે શખ્સ સાહબે હિદાયતને નઝરઅંદાઝ કરીને ગુમ્રાહ લોગોથી ઈલ્મનો તલબગાર થાય યા નફસની શિફાનો ઉમ્મીદવાર થાયતો તે શક-શુબહાતના ભયાનક દલદલમાં ફસાય જઈને તેને રૂસવાઈ, બેઈઝઝતી અને માયૂસી સિવાય બીજું કઈ હાથ લાગતું નથી.

અલ્લાહતઆલાએ આલમુદીનમાં નુખૂવત, રિસાલત, વસાયત, ઈમામત અને કિયામત ને દરજએ અઝીમા અને મરતબએ આલીયા બખ્શેલો છે. આલમુલ અમ્રમાં અલ્લાહતઆલાએ ખુદની ઈતાઅત, પોતાના રસૂલ (સ.અ.વ.વ.) ની ઈતાઅત અને રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) ની જગ્યા પર આપની શરીઅતના મુહાફિઝ અને મુખલ્લિગ (ઈમામ યા દાઈ) ની ઈતાઅત જે વાજિબ ફરમાવેલી છે, તે જ શાકેલત પર અહલે બૈત (અ.સ.) એ ઊલૂમને ત્રણ તબક્કામાં તક્સીમ ફરમાવેલું છે. **રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) થી રિવાયતમાં મન્ફૂલ છે કે, પાણી પીઓ તો ત્રણ ઘૂંટમાં ઢુકડા કરીને પીઓ.** હદીસે નબવી લફઝન લફઝન હકીકતો પર મબની છે, યહાં પાનીની મિસાલ ઈલ્મની છે અને ત્રણ ઘૂંટની મિસાલ ઈલ્મના ત્રણ ઝાતની છે. એમાંથી **પહેલું** તે દુનિયાનું ઝાહિરી ઈલ્મ છે જેમાં ઈલ્મે શરીઅત, ઈલ્મે ફિક્કહ, ઈલ્મે લોગત અને ઈલ્મે તારીખ શામિલ છે. **ઇલ્મની બીજી કિસ્મ** જે પાનીના બીજા ઘૂંટ પર દલાલત કરે છે, તે કુરઆનની તફસીરો તાવીલ તેમજ શરીઅતના અરકાન અને દીગર આઅમાલની તાવીલ શામિલ છે. અને **આખિરી ઇલ્મની કિસ્મ** તે શરીઅતના હકાઈક, મબ્દા વલ મઆદ અને હકીકતની હકીકત-દકીકતનું ઈલ્મ છે. દુનિયામાં ઈન્સાનની તખીઈ વિલાદત બાદ પહેલા તેને હલકી ગિઝા-ખોરાક આપવામાં આવે છે જેનો મવાદ માંના દુધમાં મુન્હસિર છે. પછી જેમ જેમ તેની નશ્વો નુમા થાય છે, તેમ તેમ તેના પેટની હઝમ થવાની કુવત કામિલ થાતા તેને ભારી અને ઠોસ ગિઝા-જમનના એએતેબારથી આપવામાં આવે છે. આ જ શાકેલત પર દીની અને શરઈ ઈલ્મની નશરો ઈશાઅત થાય છે.

બચ્ચું મદ્રસામાં જવાની ઉમર તક પહોંચે છે તો કુરઆને કરીમની કિરાતની તાઅલીમ સાથે તેને ઈલ્મે લોગત (Grammatical language) શીખાવવામાં આવે છે. જેમ જેમ તે ઈદરાકો ઈમ્સાક યાઅની કે પૈરાસ્તગી અને પૈવસ્તગીની સુલાહીયત હાસિલ કરે છે, તેમ અદબની કિતાબોમાં અહાદીસે બની ઈસ્રાઈલ, અસ્હાબુલ કહેફ, અહાદીસે અરબઊન, કિતાબુશ શિહાબ અન-નબવી અલ-મોહંમદી, કિતાબુશ શિહાબ અલ-અલવી અલ-મુરતઝવી તે બાદ નેહજુલ બલાગા (અમીરૂલ મુમેનીન મૌલાના અલી (અ.સ.)ના રિસાલા અને ખુબ્બાઓનો મજમૂઓ) પઢાવવામાં આવે છે. અરબી ઝબાનની પુખ્તગી અને ગેહરાઈથી વાકિફ થાવા વાસ્તે ઈલ્મે ફસાહત, ઈલ્મે બલાગત, ઈલ્મે મઆની, ઈલ્મે બયાનથી હમ-આહંગ થાવું લાઝમી છે. તે સબબ દોઆતે કિરામે દાઅવતે હાદીયાહના ફરઝંદોમાં હદદીયતના મરતબા પર પહોંચતા પહેલા નીચે મુજબના દીવાનોની તાઅલીમ નઝર અંદાઝ કીધી નથી, તેમાં સરે ફેહરિસ્ત (૧) અમીરૂલ મુમેનીન મૌલાના અલી (અ.સ.) નું દીવાન (૨) સૈયદના કાઝી નોઅમાન સાહબના અર-ઉજૂતુલ મુખ્તારા (૩) દીવાને સૈયદના હુસૈન બિન આમિર (૪) દીવાને સૈયદના અસ-સુલ્તાન અલ-ખતાબ હુફ્ફાઝી (૫) દીવાને સૈયદના મોઅય્યદ ફિદદીન અશ-શીરાઝી (૬) દીવાને સૈયદના અલી બિન મોહંમદ અલ-વલીદ (૭) દીવાને સૈયદી હસન બિન દાઊદ (૮) દીવાને સૈયદના બદરૂદીન હસન બિન વલી (૯) દીવાને સૈયદના ફખરૂદીન સાહબ અને આ તમામની ઈઝાફતમાં દીવાને ઈબને હાની અલ-ઉન્દૂલૂસી, દીવાને અબુલ અતાહીયા, દીવાને હમાસા, દીવાને હસ્સાન બિન સાબિત અને દીવાને અબુ તમીમ બિન ઈમામ મોઈઝ (અ.સ.). આ સાથે મખલિસના મજમૂઆની કિતાબોનો પણ શુમાર થાય છે. જેમ કે, સૈયદના અબુલ બરકાત બિન બશર અલ-હલબીના “**મખલિસુલ હિકમા**”, સૈયદના અલી બિન મોહંમદ અલ-વલીદના “**મખલિસુનુસ્હે વલ-બયાન**” અને “**અલ-મખલિસુલ આશુરીયા**” (મોહર્રમના અશરા મુબારેકાના કિતાબ) પઢાવવામાં આવે છે. અરબી ઝબાન પર પૂરો ઉબૂર હાસિલ કીધા બાદ તે તાલિબે ઈલ્મને અદબની કિતાબો મસલન સૈયદના હાતિમ બિન સૈયદના ઈબ્રાહીમના કિતાબ “**તબ્નીહુલ ગાફેલીન**”, સૈયદના કાઝી નોઅમાન સાહબના “**કિતાબુલ હિમ્મા**” અને ઈમામ અહમદિલ મસ્તૂરના “**રસાઘલે ઇખ્વાનુસ્સફા**” ના સબકો પઢાવાય છે.

બીજા મહાઝ પર ફિક્કહની કિતાબોની પઢાઈની ઈબ્તેદા થાય છે જેમાં સૈયદના કાઝી નોઅમાન સાહબ (ક.રૂ.)ની તસ્નીફાત મસલન કિતાબુલ્તહારત, મુખ્તસેરૂલ આસાર, કિતાબુલ ઈકતેસાર, દઆઈમુલ ઈસ્લામ, તકવીમુલ અહકામ અને કિતાબુલ મુન્તખબાની એક પછી એક ખુબ જ ગેહરાઈથી મુતાલેઆ, દરસો દિરાસત થાય છે. ફિક્કહનું કુલ્લી તૌર પર ઈલ્મ હાસિલ કીધા બાદ અને મબ્દા વલ મઆદના હકાઈકના બાઝ ઈબ્તેદાઈ કિતાબોની બાતદરીજ દરાસત બાદ મસાઈલના બાઝ મજમૂઆ તાલિબે ઈલ્મને પઢાવાય છે. એમાં તમામથી પહેલા સૈયદના કાઝી નોઅમાન સાહબ ના “**હેરતુલ ફિક્કહ**” અને “**મસાઘલે ફિક્કહીયાદ**”, તે બાદ સૈયદના મોઅય્યદ શીરાઝી સાહબના “**મસઅલા સબઊન**”, સૈયદના ઈબ્રાહીમ બિન હુસૈન અલ-હામેદીના “**મસઅલા તિસ્મા વ તિસઊન**”, તે બાદ “**રિસાલતો ઇમાહે વલ બયાન**” અને “**લુઠુલ મઆરિફ**”, તે બાદ સૈયદના અલી બિન મોહંમદ અલ-વલીદના “**મસાઘલુલ હકાઘક**” અને તે બાદ મૌલાઈ શમ્બીન બિન ગૌરી ના “**મસાઘલે શમ્બીની**” અને તે બાદ સૈયદના બદરૂદીન હસન બિન ઈદરીસના “**મસાઘલે બદરીયાદ**”, તે બાદ “**મસાઘલે મૌલાઈ અમીનજી ઊન જલાલ**” અને આપ મૌલાઈની જ તસ્નીફ “**કિતાબુલ હવાશી**”. નિકાહને મુતઅલ્લિક ઠ૦ મસઅલા અને દોઆતે અહમદાબાદના મોતઅદિદ બેશુમાર અખ્બારના કિતાબો અને મજમૂઆ શામિલ છે. આ સાથે દાઅવતે હાદીયાહની અખ્બારની કિતાબોમાંથી સૈયદના ઈદરીસ ઈમાદુદીન (ક.રૂ.) ના “**બિયુલ અખ્બાર**”, સૈયદના કાઝી નોઅમાન (ક.રૂ.) ના માયએ નાઝ કિતાબ “**શરહુલ અખ્બાર**”, સૈયદના જાઅફર ઈબને મન્સૂરૂલ યમનના “**કિતાબ શવાહિદે વલ બયાન**” અને સૈયદના બદરૂદીન હસન બિન વલીના “**મુન્તઝેબલ અખ્બાર**” અને સૈયદી હસન બિન નુહ બરૂચીના “**કિતાબુલ અઝહાર**” ની તદરીજ અને તદરીબી તાઅલીમ અપાય છે.

ફિક્ક અને અખ્બારના કિતાબોને સાથે ઈસ્માઈલી અસ્લો ઊસૂલ ના ઈસ્તેહકામ અને ગુમરાહ ફિરકાઓની બિદઅતોની તરદીદના કિતાબોની તાઅલીમ શુરૂ થાય છે, જેમાં મુખાલિફ ફિરકાઓને વાસ્તે હક્કની રાહ પર લાવવા હુક્કતો દલીલ પૈશ કરવામાં આવેલી છે, હક્કને સાબિત કરવામાં આવે છે અને બાતિલના અંધારામાંથી સચ્ચાઈના રસ્તા પર લાવવા વાસ્તે શમ્અદાન છે. મસલન સૈયદના કાઝી નોઅમાન સાહબના “અલ-ઇખ્તેલાફ ફી ઊસૂલિલ મગાહિબ”, સૈયદના અલી બિન મોહંમદ અલ-વલીદના “મુખ્તેસરૂલ ઊસૂલ”, સૈયદના અહમદ હમીદુદીન ફિરમાનીના “તબ્નીહુલ હાદી વલ મુસ્તેહદી” અને “અલ-અકવાલુમ્ ગઠબીયાહ” અને આથી ઈલ્મો ઈરફાન અને હુજ્જતના દરિયા સૈયદના અલી બિન મોહંમદ અલ-વલીદના “દામેગુલ બાતિલ” કિતાબ છે. મુસ્તઝબ મુબિન જેમ જેમ ઇલ્મના હુસૂલના દરખ ચઢતો જાય છે અને તેના ઝઠેનના દરવાગાઓ ઊલૂમે ઇલાહીયાહના હુસૂલને વાસ્તે ખુલતા જાય છે, તેમ તેમ દાઅવતે હાદીયાહના ઇલ્મી તદઝીબો તરબીયતના ખગાનાના કિતાબો તેના દરખની બલંદી વાસ્તે મોહચ્યા થાય છે. આ તાઅલીમ બાદ, અકાઈદના કિતાબોની પઢાઈ સિપૂર્થ થાય છે જેમાં યમની દુઆતમાં કિતાબો “અકીદતુલ મુવહહેદીન, તાખુલ અકાઈદ, રિસાલતુલ વહીદા” અને અકીદાની બહસમાં કિતાબ તખ્મીહુલ હાદી વલ મુસ્તેહદી અને રિસાલતુલ વઝીઆનો શુમાર થાય છે. આના બરાબર મુકાબલા પર સૈયદના અહમદ નિશાબુરીના ઈસ્બાતુલ ઈમામત, સૈયદના અલ-ફિરમાની સાહબના કિતાબુલ મસાબીહ, સૈયદના હાતિમ અર-રાઝીના આઅલામુન નુબૂવાહ અને તેથી પણ બલંદ પાયા કિતાબો જેવા કે સૈયદના જાઅફર ઈબને મન્સૂરૂલ યમનના “સરાએઝન નોતકા” અને “અસ્રાઝન નોતકા” ની દરસો તદરીસ છે.

તે બાદ તાવીલના કિતાબોનો મરહલો શુરૂ થાય છે જેમાં સૈયદના જાઅફર ઈબને મન્સૂરૂલ યમનના “અર-રિઝા ફિલ બાતિન”, સૈયદના મોહંમદ બિન તાહિરના “મખમૂલ્તરબીયાહ” અને સૈયદના કાઝી નોઅમાન સાહબના “તાવીહુદઅદમ” અને “અસાસુત્તાવીલ” ની પઢાઈનો શુમાર થાય છે. આ કિતાબોને સાથે-સાથે ઈમામ મોઈઝ (અ.સ.) ના તસ્નીફશુદા કિતાબ તાવીહુશરીઆહ, જેમાં શરીઅતે મોહંમદીને લગતી કુરઆની આયતોનો બાતિની નીચોડ સમઝાવવામાં આવે છે અને આ સાથે સૈયદના જાઅફર બિન મન્સૂરૂલ યમનના કિતાબ “તાવીલો સૂરતિન્નિસા” અને “તાવીહુમ્ઝકાત” ઘણો જ અહમ મવાદે ઈલ્મીયાહ બખ્શે છે અને આ સાથે આપના બીજા કિતાબો “કિતાબ આલિમે વલ ગુલામ” અને “કિતાબુલ કશાફ” ઈસ્માઈલી ફિક્કો અકાઈદના એક કિલીદી નુસ્ખા (ચાવી રૂપ) મુજબ છે. આ સાથે સૈયદના ઈદરીસ ઈમામુદીનના “રિસાલતુલ બયાન” અને “રિસાલતુલ એહસાન” તેમજ મોલાઈ શરફુદીન જાઅફર બિન હમઝાના “અલ-વાઅઝે વત્તશાયીક”, “રિસાલતુલ મુકેઝા”, “રિસાલતુલ્તરરીહે વલ બયાન” કાબિલે ઝિક્ક તસ્નીફાતે તાવીલાતમાં શુમાર છે. મુસ્તફીદ-મુસ્તજબ યાઅની કે ઈલ્મનો તલબગાર આમ મુબિન ઉપરના કિતાબોને કે જેની મિસાલ પાની, દૂધ અને શરાબે તદ્દારીની છે, તે પઢી રહ્યા બાદ દાઅવતના હકાઈકના ઈલ્મો અને અસ્સાર (મખ્ફી ઈશારા) તેમજ ભેદ-બાતિનના જવાહેરાત અને ઈન્સાની પૈદાઈશથી લઈને ઈન્સાની મઆદ અને આકેબત તક જે ઊમૂર બનનાર છે તેના અફઝલ અને આઅલા કિતાબોની તાઅલીમ તેના મુસ્તહિક્ક અને અહલીયત રાખનાર ને જ આપવામાં આવે છે. આ કિતાબોમાંથી તમામથી નાના અને મુખ્તસર “સિમતુલ હકાઈક” અને “મઠલા વલ મઆદ” ની ગીનીથી શુરૂઆત કરતા કમ અઝ કમ ૨૫ કિતાબો થાય છે જેના સરદાર “રાહતુલ અકલ” કિતાબ છે જે શહદ (મઘ) ના મકામ પર છે. આ ૨૫ કિતાબોમાંથી જેની ઝિક્ક ઝિયાદલ થાય છે, તે સૈયદના ઈદરીસ ઈમામુદીનના કિતાબ “ઝહરૂલ મઆની” છે, સૈયદના હાતિમ બિન સૈ. ઈબ્રાહીમના “ખામેઈલ હકાઈક”, “તોહફતુલ કુલૂબ”, “મઝાતીહુલ કુલૂબ”, “કિતાબુશ શુમૂસ”; સૈયદના અબી યાઅફૂબ અસ-સિજિસ્તાનીના “કિતાબુલ મકલીદ”, “કિતાબુલ યનાબીઅ”, “કિતાબુલ ઇફતેખાર”; સૈયદના હુસૈન બિન અલી બિન મોહંમદ અલ-વલીદના “કિતાબુલ ઇઝાહે વલ બયાન”, “નિઝામુલ વુફૂદ”, “ઝિયાઈલ હુલુમ”, “રિસાલતુલ ઇત્તેદા વલ ઇત્તેદા”; સૈયદના સુલતાન અલ-ખતાબ અશ-શહીદના “ગાયતુલ મવાલીદ”, “ગાયતુલ કસાઈફ વલ લતાઈફ” અને “મુનીરતુલ બસાઈર”. આ તમામ હકાઈકના કિતાબો દાઈએ હક્ક અને હુદુદે દાઅવતના સખ્ત અને ભારી મીસાક બગૈર પઢવા ઈલ્મી ખયાનત કીધા બરાબર છે.

સૈયદના અહમદ હમીદુદીન અલ-ફિરમાની (ક.રૂ.) આપના એક કિતાબના મુકદ્દેમામાં ફરમાવે છે કે, “મેં મારી તમામ તસ્નીફાતમાં જે ઇલ્મની નેહરો જારી કીધી છે તે મારા ઇલ્મના ચાલીસ હિસ્સામાંથી એક હિસ્સા કરતા કમ છે.” આ કલામ પર ગોરો ફિક્ક કરીએ તો માખઝ અને માઅના એ નીકલે કે, જ્યારે ઈમામના બાબુલ અબ્વાબના ઈલ્મના દરખનો આ મેઅયાર છે તો ઈમામુઝમાન મોલાના હાકિમ (અ.સ.) ના સીનએ ઈમામીમાં ઈલ્મના કેટલા દરિયા ભરેલા હશે? ઈમામ ઝાહિર હોય યા મખ્ફી હોય, ઝુહૂરનો ઝમાન હોય યા સતરનો વક્ત હોય, ઈમામ કોઈ પણ ઝરીઆથી, કોઈ પણ રસ્તાથી અને કોઈ પણ વુજૂહાતથી પોતાની ઝાતે પાકથી યા પોતાના નુમાઈદાને માતહત રાખીને વક્તના તકાઝા મુજબ ઈલ્મનો ઈઝહાર કરે છે અને ઉમ્મતની રાહબરી બજા લાવે છે. જેની મિસાલ અમીરૂલ મુમેનીન મોલાના અલી (અ.સ.) ના શોહરએ આલમ કલેમાતના મજમૂઆ “નેહયુલ બલાગા”થી લઈને હી. ૧૩૩૩ માં શાયરે અહલે બૈત (અ.સ.) ૪૧ માં દાઈયુલ મુલ્ક સૈયદના ફખરૂદીન સાહબ (ક.રૂ.) ના “દીવાને હસીન” તક મીલે છે. જેની તશરીહ વાસ્તે એક મકમ્મલ મકાલો દરકાર છે. દાઅવતે હાદીયાહ તૈયેબીયાહના ઊલૂમો ફુનૂનના દરખમાં ચઢવાને વાસ્તે જે કિતાબોની તરતીબની ઝિક્ક ખૈર કરવામાં આવી છે, તેમાં અહમ ઝરૂરત અરબી ઝઠાનમાં ઊમૂર અને સાહેબે દાઅવતની રઝા અને ઇખ્તઝતની છે સબબ કે હકાઈક અને અસરારના કિતાબોનું દફતર એ જ તાલિબે ઈલ્મ વાસ્તે ફરાહમ કરવામાં આવે છે જે એની અહલીયત અને લાયેકાત રાખતો હોય અને સખ્ત અહદ-મીસાકને માતહત એક રઝાના ઉસ્તાઝની ઝાતી ઝરે હિદાયત આ કિતાબો પઢાવવામાં આવે. આ ઈલ્મો સીનાથી સીના નકલ થાતા હોય તેની ખાસ તસ્દીઅ લેવામાં આવે છે, જેથી આ જ કિતાબોના બાઝરોમાં મીલતા તરખુમા પઢીને પઢનાર એનો ગૈર તસવ્વુર અને ખોટી સમઝ ન લે અને રાહ રૂશદ પર સાચી તરીકત પર ચાલવા બજાએ દુગની ઝલાલત અને જિહાલતની ખાઈમાં બરબાદ ન થઈ જાય.

ઈસ્માઈલી તાલીફાત અને તસ્નીફાતની તારીખની ઝિક્કથી મુમેનીનને એ વાત ઝહન-નશી કરવાનો ઈરાદો છે કે, અહલે બૈત (અ.સ.) ના મઝહબનું ઈલ્મ ઘણું વસીઅ અને ગેહરૂં છે. આજનો એક તાલિબે ઈલ્મ આ ઊંડા દરિયાની એક ખાડીના પાનીના કતરાનો એક ઝર્જા બરાબર છે. આજે કિતાબખાનાઓમાં “નેહયુલ બલાગા” ના મુખ્તલિફ ઝખાનોમાં તરખુમા, “સહીફએ સખ્ખાદીયાહ” ના નુસ્ખાઓ, ફિક્કે ઈસ્માઈલીના કિતાબ, “દઆઈમુલ ઇસ્લામ” ના બાઝ મશહૂર ઝખાનોમાં તરખુમાઓ, “ઇખ્વાનુસ્સફા” ના રસાઈલ, મુખ્તલિફ મઝહબના આલિમોની તારીખે ઈસ્લામની કિતાબો મોજૂદ હોય છે. કિતાબોની દરાસત અને પઢાયમાં દિલચસ્પી રાખનારા અપના મુમેનીન આ કિતાબો સાથે બાઝ શીઆ મઝહબની કિતાબોનો ઝખીરો કરે છે. જહાં તક “નેહયુલ બલાગા” નો સવાલ છે, જેમાં મોલાના અલી (અ.સ.) ના ખુબ્યાઓનો મજમૂઓ છે, તેમાંથી ફક્ત એક ખુબ્યાની ઈબ્નેદાના કલામ “અનલ અવ્વલો વલ આખિરો વઝ ઝાહિરો વલ બાતિન”, મતલબ કે હું પહેલો છું, છેલ્લો છું, ઝાહિર છું અને બાતિન છું; આ પર ગૈર કરવામાં આવે તો એમાં અલ્લાહના યાર મુબારક નામો શામિલ છે. બાબુલ અબ્વાબ સૈયદના મોઅય્વદ શિરાઝી સાહબ (ક.રૂ.) એ આની તશરીહમાં પોતાની ઘણી મજલિસોમાં અકલી-નકલી-હકીકી દલીલોથી સાબિત કીયું છે. આ તો એક મિસાલ છે, જો આપ (અ.સ.) ના તમામ અકવાલની તશરીહ થાય તો જિલ્દોના અંબાર લાગી જાય. તે જ મુજબ “દઆઈમુલ ઇસ્લામ” ની પહેલી જિલ્દની હરએક રિવાયતો અને અહાદીસે નબવી તાવીલ અને હકીકત પર મબ્ની છે.

બાઝ અપના ભાઈએ કોઈ મઝહબની ફિક્કહની કિતાબ પઢી અને અપની ફિક્કહની કિતાબ સાથે સરખાવવા લાગા તો તેને નાના-મોટા તશહુદુદમાં ફર્ક નઝર આવો. તેથી તેના ઝહેનમાં શક-શુબહ દાખિલ થયો. આ જ મુજબ બાઝ નમાઝોની નિચ્ચતની ગિન્તીમાં પણ ફર્ક લાગો તેથી પોતાની ઝાતને પૂછવા લાગો કે અપને જેટલી રકાતની ગિન્તીનીનમાઝ અદા કરીએ છીએ, તે સહી છે કે બીજાઓની. ઝાહિરી કિતાબ પઢનાર ભાઈને આ વાતમાં શક થાવા લાગો કે, શું અપને જે નમાઝોમાં દોઆઓ પઢીએ છીએ તે યા બીજાઓ જે કમ અને મુખ્તસર પઢે છે, તે આ બે માંથી કઈ સાચી અને હક્ક છે? મગર એને ખબર નથી કે અપની મસ્જિદોમાં પઢાતી તમામ દોઆ અકસર કરીને અહલે બૈત (અ.સ.) થી જ મન્ફૂલ છે અને બીજાઓએ આ દોઆઓને બે-બે ત્રણ-ત્રણ સતરમાં તોડી-મરોડીને બીજાના નામ તરફ મન્સૂબ કરી તારીખમાં પૈશ કીધી છે. કુંદઝહેન અને કમફહેમ લોગો અઝાનમાં બોલાતા કલેમાત “અશહદો અન્ના મોલાના અલીયન વલીયુલ્લાહ” અને “મોહંમદુવ વ અલીયુન ખૈરૂલ બશરે વ ઈતરતો હોમા ખૈરૂલ ઈતર” ની હકીકત અને તારીખી સનદ પર પણ આંગલી ઉઠાવતા થઈ ગયા છે. જે ચીઝ આઈના જેમ સાફ છે અને જેમાં દલીલ, બુરહાન અને તારીખી-સનદી સુબૂતની ઝરૂરત નથી તે બિલા તહાશા કુબૂલ કરી લેવા તૈયાર છે મગર એવા અરકાન, આઅમાલ, રસ્મો રિવાજ, દોઆઓ, નાફેલતની નમાઝો અને અકીદાઓ જે સાહબે દાઅવત તરફથી તાવીલ અને હકીકતની વઝાહતના મોહતાજ છે અને જેની મખ્ફી વાતો ફક્ત તેના મુસ્તહિક્ક, અહલીયત રાખનાર અને ઈલ્મીયતનો મેઅયાર રાખનાર ને જ બતાવાય અને આમ લોગોમાં એ મખ્ફી વાતો ઝાહિર કરવાની દોઆતે કિરામ (ક.રૂ.) તરફથી મનાઈ આવેલી છે, અને તેથી આના ખુલાસાઓ કરવાની રઝા દરકાર નથી, તેથી એમ સમઝી લેવાય છે કે ઈસ્માઈલી-તૈયેબી દાઅવતની તારીખમાં આ સવાલોના જવાબો મોજૂદ નથી. આ ખયાલ સરાસર ગલત અને ખોટી ખતા છે.

દીગર એ કે કોઈ પણ મસ્લક યા અકીદાની કિતાબ પઢીને એમાં બયાન કરવામાં આવેલા ખયાલાતને કુબૂલ કરીને સાચું માની લેવું અને એ તરફ ઝુકાવ રાખીને પોતાના મઝહબની કિતાબોમાં એની હમશાનના મવાદને ટટોલીને સરખાવવું એ ખોટી આદત છે. અપની જમાઅતના ચંદ ભાઈઓની ઝહની કમ્ઝોરી કહો કે સોચવામાં કુસૂર કહો, કોઈ પણ કિતાબ પઢીને એના બહાવમાં પોતે તણાય જાશે અને બીજાના મસ્લકની ખોટ અને ખામી નીકાલવાની બજાય પોતાના તરઝો તરીકા અને તારીખો અકીદામાં સવાલીયા નિશાન લગાવી ખામીઓ અને દાગને નીકાલશે ! આજના ઝમાનામાં બીજા મસ્લકની કોમોમાં ઘણાં એવા અહમ અને શોઅલાઝન મસ્અલાઓ છે જેથી તેઓના ખાસો આમ લોગો મોતઅસ્સિર છે, તો પણ તેઓ બીજા મસ્લકની કોમના નિઝામ-આરાસ્તગી, આઅમાલ-અકીદાને જોઈને પોતાની કોમના આલિમો પર સવાલીયા નિશાન નહીં લગાવે; પણ ગમે એવો અહમ અને ફૈસલાકુન મુદ્દો હશે તો પણ મુખ્તસર અલ્લાઝમાં કહેશે કે કોમના આલિમો ને જ મઝહબી સવાલોને સુલઝાવવાનો કુલ્લી ઇખ્તિયાર છે.

આખિરમાં આ મકાલો લખવાનો મકસદ એ છે કે, મુમેનીન પર ઈલ્મ હાસિલ કરવું વાજિબ છે; પણ અલ્લાહતઆલાએ અહલે બૈત (અ.સ.) તરફથી દીને કામિલ હમને પહોંચાવેલું હોય જેમાં કોઈ તખ્દીલીની ગુંજાઈશ નથી, તેથી શરીઅતના હર પહેલું માં બેહુદા અને નારવાં સવાલાતોથી પરહેઝ કરવો જોઈએ અને જે કઈ અપની હક્કની તૈયેબી જમાઅતના આઅમાલ છે એ પર પાબંદી સાથે ચાલીને દિલમાં એમ યકીને કામિલ રાખવું જોઈએ કે મારો અમલ એ જ આલે મોહંમદ (સ.અ.વ.વ.) ના ઈમામોના અને સતરના ઝમાનના દોઆતે અમજેદીન (આ.કુ.) ના નકશે કદમ પર છે. અલ્લાહતઆલા તમામ ઈમાનદારોને દાઅવતે હક્કનું સાચું ઈલ્મ બખ્શે અને દાઈયુઝઝમાન સૈયદના તૈયબ ઝિયાઉદીન સાહબ (ત.ઉ.શ.) ના ઝૈરે સાચા ઈબાદતે ઈલ્મીયાહ અને અમલીયાહ બજા લાવવાની નેક તૌફીક અતા કરે. ★